



# MONITORUL OFICIAL

## AL

### ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 95

PARTEA I  
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 2 februarie 2017

#### SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
<b>DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE</b>			
Decizia nr. 750 din 13 decembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 374 alin. (1) și (4) și art. 375 alin. (1) din Codul de procedură penală .....	2-5	1.666/2016. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru închiderea vechilor evidențe de cadastru și publicitate imobiliară, pe sectoare cadastrale, cu privire la imobilele situate în 5 unități administrativ-teritoriale din județul Dolj, ca urmare a finalizării lucrărilor sistematice de cadastru și deschiderii noilor cărți funciare .....	13
Decizia nr. 753 din 13 decembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 349 alin. (2) și art. 374 alin. (4) din Codul de procedură penală ....	5-7	1.667/2016. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru închiderea vechilor evidențe de cadastru și publicitate imobiliară, pe sectoare cadastrale, cu privire la imobilele situate în 4 unități administrativ-teritoriale din județul Gorj, ca urmare a finalizării lucrărilor sistematice de cadastru și deschiderii noilor cărți funciare .....	14
Decizia nr. 755 din 13 decembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală .....	8-10	33. — Ordin al ministrului transporturilor pentru modificarea și completarea Reglementării aeronautice civile române privind stabilirea zonelor cu servituți aeronautice civile și a condițiilor de avizare a documentațiilor tehnice aferente obiectivelor din aceste zone sau din alte zone în care pot constitui obstacole pentru navigația aeriană și/sau pot afecta siguranța zborului pe teritoriul și în spațiul aerian al României RACR-ZSAC, ediția 1/2015, aprobată prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 735/2015 .....	15
<b>HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI</b>			
33. — Hotărâre privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 595/2009 pentru aplicarea Legii nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare .....	11		
<b>ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE</b>			
1.665/2016. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru închiderea vechilor evidențe de cadastru și publicitate imobiliară, pe sectoare cadastrale, cu privire la imobilele situate în 14 unități administrativ-teritoriale din județul Bacău, ca urmare a finalizării lucrărilor sistematice de cadastru și deschiderii noilor cărți funciare .....	12		

# DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

### DECIZIA Nr. 750

din 13 decembrie 2016

#### referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 374 alin. (1) și (4) și art. 375 alin. (1) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 374 alin. (1) și (4) și art. 375 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Adrian Nedelcu în Dosarul nr. 32.701/303/2015 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 362D/2016.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, ca nefondată. În acest sens, arată că recunoașterea învinuirii trebuie realizată personal de către inculpat, având în vedere consecințele acestei opțiuni, totodată fiind necesar ca judecătorul să aprecieze, în mod nemijlocit, dacă inculpatul este în deplină cunoștință de cauză în ceea ce privește opțiunea sa, dacă este exprimată în mod liber și fără presiuni. Reține că necesitatea prezenței inculpatului se deduce din normele procesual penale criticate care prevăd că, după luarea consimțământului inculpatului, se procedează la ascultarea sa. Arată că, dat fiind rațiunea acestei proceduri, respectiv soluționarea cu celeritate și într-un termen rezonabil a cauzei, recunoașterea învinuirii la sfârșitul cercetării judecătorești ar lipsi de eficiență această instituție.

#### CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința penală nr. 91 din 24 februarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 32.701/303/2015, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 374 alin. (1) și (4) și art. 375 alin. (1) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Adrian Nedelcu într-o cauză penală în care acesta a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis de conducere. În cauză, cercetarea judecătorească s-a desfășurat în lipsa inculpatului — deși a fost emis mandat de aducere pe numele acestuia —, care a fost reprezentat de avocatul ales.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține, în esență, că dispozițiile art. 374 alin. (4) și art. 375 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale, întrucât instituie o discriminare, fără a exista o justificare

obiectivă și rezonabilă a diferenței de tratament, între persoanele care se prezintă în fața instanței și recunosc faptele reținute în sarcina lor și persoanele care nu se prezintă la judecată. Apreciază că recunoașterea faptelor reținute în sarcina inculpatului ar trebui să se poată face și în ipoteza în care inculpatul nu se prezintă la instanța de judecată, în baza dosarului de urmărire penală, sau recunoașterea faptelor ar putea fi făcută de reprezentantul inculpatului. Totodată, susține că sintagma „*la primul termen*” din cuprinsul dispozițiilor art. 374 alin. (1) din Codul de procedură penală este neconstituțională, deoarece limitează termenul până la care se poate face recunoașterea faptelor. Consideră că sintagma corectă este „*până la terminarea cercetării judecătorești în fața instanței de fond*”.

6. **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât inculpatul nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci invocă o lacună legislativă. Or, legiferarea nu intră în competența Curții Constituționale.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că, în materie penală, judecarea cauzelor se poate desfășura într-o procedură accelerată — prin scurtarea etapei cercetării judecătorești — dacă inculpatul recunoaște în totalitate faptele reținute în sarcina sa prin rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc numai pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a înscrisurilor prezentate de părți. Arată că reglementarea acestei proceduri are la bază prevederile art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală. Faptul că normele procesual penale criticate impun prezența inculpatului în fața instanței în vederea recunoașterii învinuirii și a exprimării acordului pentru desfășurarea judecății în procedura accelerată nu constituie o încălcare a principiului egalității cetățenilor în fața legii. Prezența personală a inculpatului în ședință este necesară pentru ca instanța să se asigure că recunoașterea învinuirii are loc în cunoștință de cauză, este liberă, reală și sinceră. De asemenea, prezența inculpatului face posibilă ascultarea sa de către instanță, condiție indispensabilă de procedură în vederea pronunțării asupra cererii de judecare în forma simplificată. De altfel, exprimarea personală a intenției inculpatului de a fi judecat exclusiv pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a înscrisurilor prezentate de părți constituie o garanție a dreptului la un proces echitabil și a prezumției de nevinovăție, principii consacrate la nivel constituțional. Totodată, reține că alegerea ca termen-limită pentru recunoașterea învinuirii a primului termen de judecată cu procedura de citare legal îndeplinită nu este întâmplătoare, ci se explică prin rațiunea procedurii de judecată accelerată. Astfel, în urma recunoașterii învinuirii și a exprimării de către inculpat a acordului de a fi judecat exclusiv pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a înscrisurilor prezentate de părți, în această

procedură nu se mai administrează alte probe. Ca atare, se scurtează etapa cercetării judecătorești și, implicit, durata întregului proces penal. Or, dacă legiuitorul ar fi stabilit că recunoașterea învinuirii poate avea loc cel mai târziu la terminarea cercetării judecătorești, scopul procedurii nu ar mai fi fost atins, căci până la acest moment se vor fi administrat toate probele încuviințate de instanță, iar o recunoaștere a învinuirii în aceste condiții nu ar mai fi avut efect în privința duratei procedurii de judecată.

9. **Avocatul Poporului** face precizarea că a transmis punctul său de vedere, în sensul că prevederile criticate din Codul de procedură penală sunt constituționale, acesta fiind reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 107 din 25 februarie 2016 și nr. 726 din 29 octombrie 2015. Arată că își menține punctul de vedere anterior exprimat.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

#### CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 374 alin. (1) și (4) și art. 375 alin. (1) din Codul de procedură penală. Ulterior sesizării Curții, alin. (4) al art. 374 din Codul de procedură penală a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016. Având în vedere însă că soluționarea cauzei s-a făcut prin Sentința penală nr. 91 din 24 februarie 2016, pronunțată de Judecătoria Sectorului 6 București — Secția penală în Dosarul nr. 32.701/303/2015 — care este și actul de sesizare a Curții Constituționale —, producând efecte norma de procedură prevăzută de textul art. 374 alin. (4) din Codul de procedură penală în redactarea cu care a fost sesizată Curtea, aceasta din urmă se va pronunța asupra dispozițiilor art. 374 alin. (4) din Codul de procedură penală în forma anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2016. Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 374 alin. (1) și (4): „(1) *La primul termen la care procedura de citare este legal îndeplinită și cauza se află în stare de judecată, președintele dispune ca grefierul să dea citire actului prin care s-a dispus trimiterea în judecată ori, după caz, a celui prin care s-a dispus începerea judecării sau să facă o prezentare succintă a acestuia. [...] (4) În cazurile în care acțiunea penală nu vizează o infracțiune care se pedepsește cu detențiune pe viață, președintele pune în vedere inculpatului că poate solicita ca judecata să aibă loc numai pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a înscrisurilor prezentate de părți, dacă recunoaște în totalitate faptele reținute în sarcina sa, aducându-i la cunoștință dispozițiile art. 396 alin. (10).”;*

— Art. 375 alin. (1): „(1) *Dacă inculpatul solicită ca judecata să aibă loc în condițiile prevăzute la art. 374 alin. (4), instanța procedează la ascultarea acestuia, după care, luând concluziile procurorului și ale celorlalte părți, se pronunță asupra cererii.”*

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 cu privire la egalitatea în drepturi a cetățenilor și art. 24 alin. (2) relativ la dreptul la apărare. Totodată, invocă Declarația Universală a Drepturilor Omului, fără a preciza vreun articol din cuprinsul acesteia pretins încălcat.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit art. 374 alin. (1) din Codul de procedură penală, la primul termen la care procedura de citare este legal îndeplinită și cauza se află în stare de judecată, președintele dispune ca grefierul să dea citire actului prin care s-a dispus trimiterea în judecată (rechizitoriul) ori, după caz, a celui prin care s-a dispus începerea judecării [încheierea pronunțată de judecătorul de cameră preliminară în temeiul art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) din Codul de procedură penală ori decizia de începere a judecării pronunțate conform art. 341 alin. (10) lit. b) din Codul de procedură penală] sau să facă o prezentare succintă a acestuia, limitându-se în acest fel la faptă, încadrarea sa juridică și identitatea inculpatului. În aceste condiții, Curtea observă că citirea actului de sesizare reprezintă punctul inițial al etapei preliminară cercetării judecătorești, aceea a aducerii la cunoștință a învinuirii, lămuririlor și formulării cererilor prealabile. Prin citirea actului de sesizare, acuzarea devine publică, fiind stabilite totodată și limitele judecării. În același timp, la acest moment se poate aprecia că dosarul se află în stare de judecată. De asemenea, la acest moment președintele explică inculpatului în ce constă învinuirea ce i se aduce, îl înștiințează pe inculpat cu privire la dreptul de a nu face nicio declarație, atrăgându-i atenția că ceea ce declară poate fi folosit și împotriva sa, precum și cu privire la dreptul de a pune întrebări coinalpaților, persoanei vătămate, celorlalte părți, martorilor, experților și de a da explicații în tot cursul cercetării judecătorești, când socotește că este necesar, această obligație a președintelui fiind, în fapt, o garanție a dreptului la apărare al inculpatului.

15. Potrivit art. 374 alin. (4) din Codul de procedură penală, în cazurile în care acțiunea penală nu vizează o infracțiune care se pedepsește cu detențiune pe viață, președintele pune în vedere inculpatului că poate solicita ca judecata să aibă loc numai pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a înscrisurilor prezentate de părți, dacă recunoaște în totalitate faptele reținute în sarcina sa, aducându-i la cunoștință dispozițiile art. 396 alin. (10) referitoare la reducerea limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei închisorii cu o treime, iar în cazul pedepsei amenzii, cu o pătrime. Astfel, Curtea observă că inculpatul își poate manifesta voința de a fi judecat în procedura simplificată la primul termen la care procedura de citare este legal îndeplinită și cauza se află în stare de judecată, după citirea actului de sesizare, la acest moment fiind depășită faza camerei preliminară în care s-a stabilit deja că instanța este competentă să judece cauza și este legal sesizată; de asemenea, nu se mai pot invoca neregularități cu privire la administrarea probelor și efectuarea actelor de către organele de urmărire penală, fiind reținute probele care au trecut testul loialității și care stau la baza acuzării. Curtea observă că citirea actului de sesizare și aducerea la cunoștință a învinuirii inculpatului, a drepturilor acestuia sunt plasate astfel în etapa preliminară începerii cercetării judecătorești — citirea actului de sesizare nu mai reprezintă actul prin care se marchează începerea cercetării judecătorești —, când părților, așadar și inculpatului, și persoanei vătămate le sunt aduse la cunoștință limitele judecării și drepturile lor procesuale. Curtea reține că, în acest mod, inculpatul va pleda pentru vinovăție după ce i s-a adus la cunoștință în concret acuzația, momentul alegerii de către inculpat a procedurii în care dorește să fie judecat plasându-se însă înainte de începerea cercetării judecătorești.

16. În context, Curtea reține că, potrivit Codului de procedură penală din 1968, citirea actului de sesizare marca momentul începerii cercetării judecătorești (art. 322), iar manifestarea de voință a inculpatului, în sensul de a se prevala de dispozițiile privind procedura simplificată de judecată, avea loc „*până la începerea cercetării judecătorești*” (art. 320<sup>1</sup> alin. 1), așadar anterior citirii actului de sesizare și al aducerii la cunoștință a învinuirii, aspect de natură a aduce atingere dreptului la apărare și la un proces echitabil al inculpatului.

17. Așadar, în pofida susținerilor autorului excepției, Curtea constată că, față de conținutul normelor procesual penale în vigoare, inculpatul care recunoaște în totalitate faptele reținute în sarcina sa și solicită ca judecata să aibă loc numai pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a înscrisurilor prezentate de părți decide în deplină cunoștință de cauză asupra opțiunii pe care o are de făcut, deoarece cu prilejul citirii actului de sesizare acestuia i se aduce la cunoștință învinuirea, ulterior aducându-i-se lămuriri, astfel cum am arătat, de către președintele instanței în ce constă învinuirea ce i se aduce, fiind informat totodată cu privire la drepturile sale procesuale. Prin urmare, Curtea constată că inculpatul poate să decidă până la începerea cercetării judecătorești, în cunoștință de cauză, dacă dorește sau nu să opteze pentru judecarea cauzei sale potrivit procedurii simplificate, drepturile fundamentale la apărare și la un proces echitabil ale acestuia fiind pe deplin respectate.

18. De altfel, Curtea reține că judecarea cauzelor potrivit procedurii simplificate se subsumează exigențelor privind celeritatea și stabilirea adevărului în cauzele penale, iar momentul până la care se poate solicita procedura simplificată nu poate fi decât cel anterior începerii cercetării judecătorești, pentru că numai astfel se poate da expresie dreptului la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil. Totodată, este recunoscut, de principiu, că impunerea prin lege a unor exigențe, cum ar fi instituirea unor termene sau condiții procesuale pentru valorificarea de către titular a dreptului său subiectiv, are o indiscutabilă justificare prin prisma finalității urmărite, constând în restrângerea posibilităților de exercitare abuzivă a respectivului drept. Prin intermediul lor se asigură ordinea de drept, indispensabilă pentru valorificarea drepturilor proprii, cu respectarea atât a intereselor generale, cât și a drepturilor și intereselor legitime ale celorlalți titulari, cărora statul este ținut, în egală măsură, să le acorde ocrotire. Având dezlegarea constituțională să procedeze ca atare, legiuitorul trebuie să fie preocupat ca exigențele astfel instituite să fie îndeajuns de rezonabile încât să nu antreneze o restrângere excesivă a exercițiului vreunui drept, de natură să pună sub semnul întrebării însăși existența acestuia (a se vedea în acest sens Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011). Așa fiind, Curtea reține că, potrivit art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, Parlamentul are competența exclusivă de a reglementa prin lege organică infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora. În virtutea acestei prevederi constituționale, legiuitorul este liber să aprecieze, pe lângă pericolul social în funcție de care urmează să stabilească natura juridică a faptei incriminate, și condițiile răspunderii juridice pentru această faptă.

19. Cât privește dispozițiile art. 375 alin. (1) din Codul de procedură penală, acestea prevăd că, dacă inculpatul solicită ca judecata să aibă loc în condițiile prevăzute la art. 374 alin. (4), instanța procedeează la ascultarea acestuia, după care, luând concluziile procurorului și ale celorlalte părți, se pronunță asupra cererii. Așadar, Curtea observă că solicitarea inculpatului de a fi judecat în procedura simplificată trebuie să se facă personal, normele procesual penale stabilind că „*președintele pune în vedere inculpatului*” că poate solicita ca judecata să aibă loc în procedura simplificată [art. 374 alin. (4)], iar „*dacă inculpatul solicită ca judecata să aibă loc în condițiile prevăzute la art. 374 alin. (4), instanța procedeează la ascultarea acestuia*” [art. 375

alin. (1)]. Ascultarea inculpatului de către instanță devine astfel o condiție procesuală, prin urmare procedura simplificată nu se poate stabili în lipsa inculpatului, „prin înscris autentic”, astfel cum prevedea art. 320<sup>1</sup> alin. 1 din Codul de procedură penală din 1968.

20. Curtea constată că reglementarea condiției ascultării de către instanță a inculpatului constituie o aplicare a principiului constituțional al înfăptuirii justiției de către instanțele judecătorești, consacrat de art. 124 din Legea fundamentală, neputând fi admis ca judecătorului cauzei să nu i se dea posibilitatea de a-l asculta, în mod nemijlocit, pe inculpat, anterior pronunțării cu privire la cererea de recunoaștere a vinovăției, în scopul formării convingerii cu privire la sinceritatea inculpatului. Posibilitatea judecătorului de a asculta, în mod nemijlocit, inculpatul, potrivit art. 375 alin. (1) din Codul de procedură penală, constituie totodată o garanție a dreptului la un proces echitabil, consacrat de art. 21 alin. (3) din Constituție și de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și o garantare a aplicării prezumției de nevinovăție, deoarece judecătorul cauzei are obligația de a se asigura că persoana respectivă a recunoscut, liber și sincer, că este autorul faptelor și de a verifica ulterior realitatea acestora.

21. Cu privire la critica referitoare la încălcarea prevederilor art. 16 din Constituție, în jurisprudența sa constantă Curtea a reținut că principiul egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Totodată, Curtea a statuat că art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor (Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002, Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012, și Decizia nr. 323 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 467 din 29 iunie 2015). Curtea reține că în cauza în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate, deși instanța a depus toate diligențele pentru a asigura prezența inculpatului — autor al excepției în faza judecării, dispunând citarea cu mandat de aducere, acesta nu s-a prezentat, cercetarea judecătorească a început în lipsă, iar inculpatul — autor al excepției nu s-a mai putut prevala de dispozițiile procedurii simplificate. Or, Curtea reține că inculpatul care lipsește în mod nejustificat de la judecată nu se află în aceeași situație cu cel care este prezent în instanță, recunoaște integral învinuirea, motiv pentru care instanța — care are obligația de a asigura, pe bază de probe, aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei și cu privire la persoana inculpatului — în primul caz va soluționa cauza potrivit dreptului comun, cadru procesual în care poate lămuri toate împrejurările, iar în cel de-al doilea va judeca potrivit procedurii simplificate, dacă sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute de lege. Tratamentul juridic diferențiat instituit prin dispozițiile de lege criticate este, prin urmare, justificat și nu se poate vorbi de existența unei discriminări, cu atât mai mult cu cât reducerea limitelor speciale de pedeapsă nu reprezintă un drept fundamental, ci constituie un beneficiu acordat de legiuitor în anumite condiții, potrivit politicii sale penale.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Adrian Nedelcu în Dosarul nr. 32.701/303/2015 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția penală și constată că dispozițiile art. 374 alin. (1) și (4) și art. 375 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 decembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE  
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,  
**Mihaela Ionescu**

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

## D E C I Z I A Nr. 753

din 13 decembrie 2016

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 349 alin. (2) și art. 374 alin. (4) din Codul de procedură penală**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 349 alin. (2) și art. 374 alin. (4) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Vasile Gabriel Sora în Dosarul nr. 102.326/299/2015 al Judecătoriei Sectorului 1 București și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 445D/2016.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate și menținerea jurisprudenței instanței de control constituțional.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 18 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 102.326/299/2015, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 349 alin. (2) și art. 374 alin. (4) din Codul de procedură penală.** Excepția a

fost ridicată de Vasile Gabriel Sora într-o cauză penală în care acesta a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis de conducere. În cauză, poziția inculpatului a fost de recunoaștere a faptelor prevăzute de art. 335 și art. 336 din Codul penal, însă în ceea ce o privește pe a treia, prevăzută de art. 334 alin. (1) din Codul penal, a solicitat să se dispună disjungerea cauzelor.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține, în esență, că normele procesual penale sunt discriminatorii, întrucât inculpatul care solicită ca judecata să aibă loc numai pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a înscrisurilor prezentate de părți trebuie să recunoască în totalitate faptele reținute în sarcina sa. Face referire la procedura în cazul încheierii unui acord de recunoaștere a vinovăției — art. 483 din Codul de procedură penală — și arată că, în timpul urmăririi penale, un inculpat poate încheia un acord de recunoaștere a vinovăției numai cu privire la unele dintre fapte, în timp ce inculpatul care recunoaște învinuirea în fața instanței de judecată, în condițiile art. 374 alin. (4) din Codul de procedură penală, pentru a beneficia de procedura de judecare accelerată și pentru a obține reducerea limitelor de pedeapsă, este ținut să recunoască integral faptele reținute în sarcina sa.

6. **Judecătoria Sectorului 1 București** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și, în acest sens, face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 484 din 23 iunie 2015, apreciind că inculpatul care recunoaște în totalitate faptele reținute în sarcina sa nu se află în aceeași situație juridică cu inculpatul care nu recunoaște integral faptele, ceea ce determină un tratament diferit al acestora.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, reglementarea procedurii de judecată accelerată având temei constituțional în art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, potrivit căruia „*competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”. Reține, în esență, că instituția recunoașterii învinuirii este diferită de cea a acordului de recunoaștere a vinovăției atât prin condițiile în care devine incidentă, cât și prin efectele pe care le produce pe planul dreptului material și al dreptului procesual penal. Or, reglementarea diferită a unor situații juridice diferite nu constituie o încălcare a principiului egalității cetățenilor în fața legii și nu aduce atingere dreptului la un proces echitabil. Astfel, deși ambele proceduri implică recunoașterea inculpatului, rolul decisiv aparține instanței de judecată, aceasta fiind chemată să cenzureze atât acordul de recunoaștere a vinovăției — pentru a observa dacă din probele administrate până în momentul încheierii acordului rezultă date suficiente cu privire la existența faptei și vinovăția inculpatului și dacă soluția convenită de procuror și inculpat nu este nejustificată de blândă în raport de gravitatea infracțiunii sau pericolozitatea infractorului, cât și declarația de recunoaștere a învinuirii — în acest caz urmărind să stabilească dacă faptele pentru care inculpatul a fost trimis în judecată se susțin exclusiv pe probele administrate în faza de urmărire penală, respectiv dacă recunoașterea sa este voluntară și corespunde adevărului.

9. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile art. 349 alin. (2) și art. 374 alin. (4) din Codul de procedură penală sunt constituționale. Observă că judecata simplificată în cazul recunoașterii în totalitate a faptelor reținute în sarcina sa și acordul de recunoaștere a vinovăției reprezintă situații juridice distincte, cu proceduri diferite, care se desfășoară în faze procesuale, condiții și pentru infracțiuni diferite. Consideră că nu se poate reține încălcarea art. 16 din Constituție, deoarece, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, principiul egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. Totodată, reține că art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor. Arată că inculpatul care încheie un acord de recunoaștere a vinovăției nu se află într-o situație juridică identică cu cel care solicită judecata simplificată prin recunoașterea integrală a vinovăției, astfel încât tratamentul juridic diferențiat instituit prin dispozițiile de lege criticate este justificat și nu se poate vorbi de existența unei discriminări. Observă că cele două instituții au în comun numai efectul recunoașterii vinovăției, de reducere a limitelor speciale de pedeapsă, dar acest beneficiu nu poate fi convertit într-un drept fundamental. Apreciază că textele de lege criticate au ca obiectiv prioritar asigurarea dreptului la un proces echitabil, instanța de judecată aprobând procedura de judecată simplificată numai dacă apreciază că probele sunt suficiente pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

#### CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 349 alin. (2) și art. 374 alin. (4) din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 349 alin. (2): „(2) *Instanța poate soluționa cauza numai pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, dacă inculpatul solicită aceasta și recunoaște în totalitate faptele reținute în sarcina sa și dacă instanța apreciază că probele sunt suficiente pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei, cu excepția cazului în care acțiunea penală vizează o infracțiune care se pedepsește cu detențiune pe viață.*”;

— Art. 374 alin. (4): „(4) *În cazurile în care acțiunea penală nu vizează o infracțiune care se pedepsește cu detențiune pe viață, președintele pune în vedere inculpatului că poate solicita ca judecata să aibă loc numai pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a înscrisurilor prezentate de părți, dacă recunoaște în totalitate faptele reținute în sarcina sa, aducându-i la cunoștință dispozițiile art. 396 alin. (10).*”

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 cu privire la egalitatea în drepturi a cetățenilor și art. 21 referitor la accesul liber la justiție. Totodată, invocă art. 6 privind dreptul la un proces echitabil, din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 referitor la interzicerea generală a discriminării, din Protocolul nr. 12 la Convenție, art. 7 referitor la egalitate și nediscriminare și art. 8 privind accesul efectiv la instanțele judiciare naționale, din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 374 alin. (4) din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la prevederile art. 16 din Constituție, ale art. 21 alin. (1) și (2) referitor la accesul liber la justiție, respectiv a prevederilor art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate și în prezenta cauză, față de critica potrivit căreia inculpatul care solicită ca judecata să aibă loc numai pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a înscrisurilor prezentate de părți trebuie „să recunoască în totalitate” faptele reținute în sarcina sa.

15. Astfel, prin Decizia nr. 484 din 23 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 10 august 2015, și Decizia nr. 726 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 26 noiembrie 2015, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 374 alin. (4) din Codul de procedură penală și a reținut că procedura simplificată de judecată în cazul recunoașterii învinuirii nu constituie o noutate în materie procesuală penală, fiind reglementată pentru prima dată de dispozițiile art. 320<sup>1</sup> din vechiul Cod de procedură penală — introduse prin Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor —, cu titlul de derogare de la dreptul comun, ce presupune soluționarea cu celeritate a unor cauze penale pentru care cercetarea judecătorească propriu-zisă devine redundantă, întrucât în faza de urmărire penală au fost dezlegate toate aspectele legate de existența infracțiunii și de vinovăția inculpatului.

16. Curtea a statuat, de asemenea, că reducerea limitelor speciale de pedeapsă ca urmare a recunoașterii învinuirii nu poate fi convertită într-un drept fundamental, ci reprezintă un beneficiu acordat de legiuitor, potrivit politicii sale penale, în anumite condiții, printre care se numără și recunoașterea în totalitate a faptelor reținute în sarcina inculpatului, tocmai caracterul integral al recunoașterii învinuirii fiind cel care face inutilă efectuarea cercetării judecătorești, așa cum este reglementată aceasta de dispozițiile art. 374 alin. (5)—(10) din actualul Cod de procedură penală. Având în vedere efectele

procedurii de judecată simplificată, instanța poate respinge, în baza unor criterii obiective și rezonabile, cererea formulată de inculpat, întrucât, indiferent că recunoașterea învinuirii este totală sau parțială, ceea ce prevalează este existența unui proces echitabil, despre care nu se poate vorbi în măsura în care se neagă principiul aflării adevărului. Prin urmare, nu simpla recunoaștere a învinuirii, chiar și integrală, este determinantă pentru a se da eficiență unui proces echitabil desfășurat în limitele legalității și imparțialității, aceasta constituind doar o condiție procedurală, ci stabilirea vinovăției inculpatului cu privire la faptele reținute în sarcina sa. De altfel, având în vedere tocmai riscul exercitării de presiuni asupra inculpatului spre a-și recunoaște vinovăția și cu privire la fapte pe care nu le-a săvârșit, posibilitatea instanței de a respinge cererea de judecare a cauzei potrivit procedurii simplificate constituie o garanție a dreptului la un proces echitabil, consacrat de art. 21 alin. (3) din Constituție și de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Judecătorul nu este obligat, în absența convingerii cu privire la sinceritatea inculpatului — chiar dacă acesta recunoaște în totalitate faptele reținute în sarcina sa —, să admită cererea formulată de inculpat, ceea ce reprezintă o materializare a principiului constituțional al înfăptuirii justiției de către instanțele judecătorești, consacrat de art. 124 din Legea fundamentală. Prin urmare, instanța are posibilitatea de a respinge cererea inculpatului, chiar și în condițiile unei recunoașteri totale a faptelor reținute în sarcina sa, atunci când nu este lămurită asupra împrejurărilor de fapt ale cauzei și consideră că judecata nu poate avea loc numai în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, ci trebuie să se facă potrivit dreptului comun.

17. Cu privire la critica referitoare la încălcarea prevederilor art. 16 din Constituție, în deciziile precitate, Curtea a reținut că, potrivit jurisprudenței sale, principiul egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Totodată, Curtea a statuat că art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra

aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor (Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002, Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012, și Decizia nr. 323 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 467 din 29 iunie 2015). Or, inculpatul care nu recunoaște în totalitate faptele reținute în sarcina sa nu se află în aceeași situație cu cel care recunoaște integral învinuirea, motiv pentru care instanța — care are obligația de a asigura, pe bază de probe, aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei și cu privire la persoana inculpatului — în primul caz va soluționa cauza potrivit dreptului comun, cadru procesual în care poate lămuri toate împrejurările, iar în cel de-al doilea va judeca potrivit procedurii simplificate, dacă sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute de lege. Tratamentul juridic diferențiat instituit prin dispozițiile de lege criticate este, prin urmare, justificat și nu se poate vorbi de existența unei discriminări, cu atât mai mult cu cât reducerea limitelor speciale de pedeapsă nu reprezintă un drept fundamental, ci constituie un beneficiu acordat de legiuitor în anumite condiții, potrivit politicii sale penale.

18. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, inclusiv în ceea ce privește dispozițiile art. 349 alin. (2) din Codul de procedură penală, față de care nu au fost formulate critici distincte.

19. Curtea observă totodată că, în prezenta cauză, autorul excepției pretinde neconstituționalitatea normelor procesual penale criticate și din compararea acestora cu normele ce reglementează procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, respectiv art. 483 din Codul de procedură penală. Curtea constată însă că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins violate, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. Procedându-se astfel, s-ar ajunge inevitabil la concluzia că, deși fiecare dintre dispozițiile legale este constituțională, numai coexistența lor ar pune în discuție constituționalitatea uneia dintre ele. Curtea constată deci că, în privința acestor susțineri, nu se află în prezența unei chestiuni privind constituționalitatea unor texte de lege.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Vasile Gabriel Sora în Dosarul nr. 102.326/299/2015 al Judecătoriei Sectorului 1 București și constată că dispozițiile art. 349 alin. (2) și art. 374 alin. (4) din Codul de procedură penală, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 1 București și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 13 decembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE  
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,  
**Mihaela Ionescu**

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

## DECIZIA Nr. 755

din 13 decembrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8)  
din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror  
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (6) și (8) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Riccardo Com” — S.R.L. din Suceava în Dosarul nr. 697/866/2015 al Tribunalului Iași — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 459D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca nefondată, a excepției de neconstituționalitate și menținerea jurisprudenței instanței de control constituțional referitoare la normele procesual penale criticate.

## CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 24 februarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 697/866/2015, **Tribunalul Iași — Secția penală, judecătorul de cameră preliminară, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (6) și (8) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială Riccardo Com — S.R.L. din Suceava într-o cauză având ca obiect contestația formulată de autoare împotriva Încheierii penale nr. 66 din 16 iunie 2015, pronunțată de Judecătoria Pașcani în Dosarul nr. 697/866/2015, prin care, în temeiul art. 341 alin. (6) lit. a) din Codul de procedură penală, s-a respins plângerea formulată de petenta Societatea Comercială „Riccardo Com” — S.R.L. din Suceava împotriva Ordonanței nr. 2.394/P/2012 din 23 decembrie 2014 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Pașcani, încheierea fiind definitivă.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea susține, în esență, că normele procesual penale criticate încalcă dispozițiile constituționale și convenționale

referitoare la nediscriminare și dreptul la un proces echitabil, întrucât încheierea care se pronunță în această procedură este definitivă, deși prin aceasta se pot încălca drepturi ale persoanei vătămate prin faptul că instanța de judecată nu s-a pronunțat cu privire la anumite capete de cerere, a ignorat probe aflate la dosar ori nu a citat părțile.

6. **Tribunalul Iași — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece atât art. 129, cât și art. 126 alin. (2) din Constituție fac referire la „condițiile legii” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată urmând a fi prevăzute „numai prin lege”. Apreciază că normele procesual penale criticate nu aduc atingere dispozițiilor constituționale și convenționale referitoare la dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil, întrucât nu înlătură posibilitatea de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite de lege, în cadrul unui proces judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. Reține că nicio prevedere a Legii fundamentale și a actelor normative internaționale invocate de autoarea excepției nu reglementează dreptul la exercitarea căilor de atac în orice cauză. Totodată, având în vedere natura cauzelor reglementate prin dispozițiile art. 340 și art. 341 din Codul de procedură penală, în care nu se judecă infracțiunea care a format obiectul cercetării sau urmăririi penale, ci soluția de neurmărire sau netrimite în judecată dispusă de procuror, apreciază că prevederile art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu sunt aplicabile. De asemenea, consideră că prevederile art. 13 din Convenție nu au aplicabilitate în cauza de față, întrucât dreptul la un recurs efectiv este distinct de dreptul la exercitarea unei căi de atac împotriva unei hotărâri judecătorești.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 599 din 21 octombrie 2014. În paragrafele 25—27 ale deciziei precitate, instanța de contencios constituțional a reținut că faptul că încheierea prin care s-a pronunțat una dintre soluțiile prevăzute la art. 341 alin. (6) și la alin. (7) pct. 1, pct. 2 lit. a), b) și d) este definitivă nu este de natură a afecta constituționalitatea prevederilor invocate, deoarece stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și



reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, atât art. 129, cât și art. 126 alin. (2) din Constituție fac referire la „condițiile legii” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată urmând a fi prevăzute „numai prin lege”. Dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală nu aduc atingere dreptului la apărare prevăzut de art. 24 din Legea fundamentală și nici accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil, consacrate de art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât nu înlătură posibilitatea de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. Nicio prevedere a Legii fundamentale și a actelor normative internaționale invocate de autoarele excepției nu reglementează dreptul la exercitarea căilor de atac în orice cauză. Astfel, așa cum s-a arătat mai sus, art. 129 din Constituție stipulează că părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac numai în condițiile legii. Totodată, având în vedere natura cauzelor reglementate prin dispozițiile art. 340 și art. 341 din Codul de procedură penală, în care nu se judecă infracțiunea care a format obiectul cercetării sau urmării penale, ci soluția de neurmărire sau netrimiteră în judecată dispusă de procuror, prevederile art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție nu sunt aplicabile. De asemenea, prevederile art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu au aplicabilitate în cauza de față, întrucât dreptul la un recurs efectiv este distinct de dreptul la exercitarea unei căi de atac împotriva unei hotărâri judecătorești. Eliminarea căilor de atac în această materie este justificată de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 340 și art. 341 din Codul de procedură penală, legiuitorul urmărind să asigure celeritatea procedurii și obținerea în mod rapid a unei hotărâri definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar cu privire la soluția procurorului. Totodată, face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 506 din 5 decembrie 2013, potrivit căreia „accesul liber la justiție nu înseamnă accesul la toate structurile judecătorești și la toate gradele de jurisdicție. Acest drept poate fi supus unor condiționări de fond și de formă, iar existența uneia ori a mai multor căi de atac nu este impusă, pentru toate cazurile, nici de Constituție și nici de vreun tratat internațional la care România este parte”.

**9. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

#### CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Guvernului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate, potrivit încheierii de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 341 alin. (6) și (8) din Codul de procedură penală. Față de motivele de neconstituționalitate formulate de autoarea excepției, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală. Ulterior sesizării Curții, alin. (8) al art. 341 din Codul de procedură penală a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016. Având în vedere însă că soluționarea contestației s-a făcut prin Încheierea nr. 39 din 5 iulie 2016 pronunțată de Tribunalul Iași — Secția penală, în Dosarul nr. 697/866/2015, așadar după publicarea actului normativ modificator, în cauză a produs efecte norma de procedură prevăzută de textul art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016. Soluția legislativă criticată de autoarea excepției s-a menținut însă și în noua formă a normei procesuale criticate, textul de lege având următorul conținut: „*Încheierea prin care s-a pronunțat una dintre soluțiile prevăzute la alin. (6), alin. (7) pct. 1, pct. 2 lit. a), b) și d) și alin. (7<sup>1</sup>) este definitivă*”.

12. Autoarea excepției susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 20 privind tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 referitor la liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil și art. 24 privind dreptul la apărare. Totodată, invocă atât prevederile art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv și art. 14 referitor la interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cât și prevederile art. 10 referitoare la dreptul oricărei persoane de a fi audiată în mod echitabil și public de către un tribunal independent și imparțial, din Declarația Universală a Drepturilor Omului, și art. 14 paragraful 1 referitor la egalitatea în fața tribunalelor și a curților de justiție, din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, s-a pronunțat prin Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 din 5 decembrie 2014, paragrafele 24—25, respingând excepția, ca neîntemeiată, soluția și considerentele deciziei precitate regăsindu-se în numeroase decizii ulterioare ale instanței de control constituțional, cum ar fi deciziile nr. 663 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 22 ianuarie 2015, nr. 58 din 24 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 17 aprilie 2015, nr. 139 din 12 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial

al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2015, nr. 294 din 28 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 432 din 17 iunie 2015, și nr. 408 din 28 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 521 din 13 iulie 2015.

14. În motivarea soluției sale, Curtea a reținut că încheierea prin care s-a pronunțat una dintre soluțiile prevăzute la art. 341 alin. (6) și la alin. (7) pct. 1, pct. 2 lit. a), b) și d) este definitivă, însă acest fapt nu este de natură a afecta constituționalitatea prevederilor invocate, deoarece stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, atât art. 129, cât și art. 126 alin. (2) din Constituție fac referire la „condițiile legii” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată urmând a fi prevăzute „numai prin lege”. Dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală nu aduc atingere dreptului la apărare prevăzut de art. 24 din Legea fundamentală și nici accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil, consacrate de art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât nu înlătură posibilitatea de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. Nicio prevedere a Legii fundamentale și a actelor normative internaționale invocate de autoarele excepției nu reglementează dreptul la exercitarea căilor de atac în orice cauză. Astfel, așa cum s-a arătat mai sus, art. 129 din Constituție stipulează că părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac numai în condițiile legii. Totodată, având în vedere natura cauzelor reglementate prin dispozițiile art. 340 și art. 341 din Codul de procedură penală, în care nu se judecă infracțiunea care a format obiectul

cercetării sau urmăririi penale, ci soluția de neurmărire sau netrimitere în judecată dispusă de procuror, prevederile art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție nu sunt aplicabile. De asemenea, prevederile art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu au aplicabilitate în cauza de față, întrucât dreptul la un recurs efectiv este distinct de dreptul la exercitarea unei căi de atac împotriva unei hotărâri judecătorești. Totodată, eliminarea căilor de atac în această materie este justificată de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 340 și art. 341 din Codul de procedură penală, legiuitorul urmărind să asigure celeritatea procedurii și obținerea în mod rapid a unei hotărâri definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar cu privire la soluția procurorului.

15. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a modifica jurisprudența Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor anterior arătate sunt aplicabile și în prezenta cauză.

16. Curtea reține, totodată, că cele statuate în jurisprudența sa, anterior citată, sunt valabile și în ceea ce privește soluția legislativă reglementată la alin. (71) al art. 341 din Codul de procedură penală — introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016, referitoare la respingerea plângerii ca rămasă fără obiect, în ipoteza în care, ulterior sesizării judecătorului de cameră preliminară, procurorul ierarhic superior admite plângerea și dispune infirmarea soluției atacate.

17. De asemenea, având în vedere cele arătate, Curtea nu poate reține nici încălcarea, prin textul criticat, a prevederilor constituționale și convenționale referitoare la nediscriminare, tuturor persoanelor aflate în aceeași situație juridică fiindu-le aplicabile aceleași reguli procesuale.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială „Riccardo Com” — S.R.L. din Suceava în Dosarul nr. 697/866/2015 al Tribunalului Iași — Secția penală și constată că dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Iași — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 decembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,  
**Mihaela Ionescu**

# HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

## GUVERNUL ROMÂNIEI

### HOTĂRÂRE

#### privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 595/2009 pentru aplicarea Legii nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

**Guvernul României** adoptă prezenta hotărâre.

**Articol unic.** — Hotărârea Guvernului nr. 595/2009 pentru aplicarea Legii nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 28 martie 2016, se modifică după cum urmează:

**1. La articolul 1, litera r) va avea următorul cuprins:**

„r) *structurile pentru dezvoltarea și mentenanța SMIS2014+ și MySMIS2014* — structurile din cadrul Serviciului de Telecomunicații Speciale (STS) și din cadrul Serviciului Român de Informații (SRI), responsabile cu dezvoltarea și mentenanța sistemului informatic unitar SMIS2014+ și a aplicației conexe MySMIS2014, precum și cu administrarea produselor tehnologice aferente acestora.”

**2. La articolul 2, punctul 22 va avea următorul cuprins:**

„22. structurile pentru dezvoltarea și mentenanța SMIS2014+ și MySMIS2014.”

**3. La articolul 4 alineatul (7), litera a) va avea următorul cuprins:**

„a) Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene, pentru personalul cu atribuții de gestionare a instrumentului de preaderare PHARE și ISPA, instrumentul financiar provizoriu Facilitatea de tranziție, a instrumentelor structurale 2007—2013 și 2014—2020, a Fondului de ajutor european destinat celor mai defavorizate persoane, a mecanismului financiar al Spațiului Economic European, a Mecanismului financiar norvegian, pentru personalul din CAPE, pentru personalul din DAPI și UCAAPI responsabil cu activitățile de verificare suplimentară de fundamentare a certificării efectuate de Autoritatea de Certificare și Plată, la solicitarea Comisiei Europene, precum și pentru personalul din cadrul STS și SRI;”.

PRIM-MINISTRU

**SORIN MIHAI GRINDEANU**

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,  
ministrul dezvoltării regionale,  
administrației publice  
și fondurilor europene,

**Sevil Shhaideh**

Ministrul delegat  
pentru fonduri europene,  
**Mihaela Virginia Toader**

Ministrul muncii și justiției sociale,

**Lia-Olguța Vasilescu**

Ministrul finanțelor publice,

**Viorel Ștefan**

București, 27 ianuarie 2017.

Nr. 33.

# ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

## ORDIN

### pentru închiderea vechilor evidențe de cadastru și publicitate imobiliară, pe sectoare cadastrale, cu privire la imobilele situate în 14 unități administrativ-teritoriale din județul Bacău, ca urmare a finalizării lucrărilor sistematice de cadastru și deschiderii noilor cărți funciare

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (2) lit. p) și art. 15 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

**directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară** emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se declară închise vechile evidențe de cadastru și publicitate imobiliară, pe sectoare cadastrale, cu privire la imobilele situate pe teritoriul a 14 unități administrativ-teritoriale din județul Bacău.

(2) Unitățile administrativ-teritoriale și sectoarele cadastrale pentru care se declară închise vechile evidențe de cadastru și publicitate imobiliară sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) De la data deschiderii cărților funciare din oficiu orice alte evidențe de cadastru și publicitate imobiliară se înlocuiesc, pentru sectoarele din unitățile administrativ-teritoriale prevăzute în anexa la prezentul ordin, cu planul cadastral și noile cărți funciare.

(2) Vechile evidențe se păstrează în arhiva biroului teritorial și pot fi consultate pentru istoric.

Art. 3. — Identificarea și numerotarea imobilelor cuprinse în titlurile de proprietate emise în baza legilor fondului funciar sau alte acte de proprietate, planuri și alte evidențe cadastrale și de publicitate imobiliară anterioare realizării cadastrului și deschiderii noilor cărți funciare, pe sectoarele din unitățile administrativ-teritoriale prevăzute în anexa la prezentul ordin, își pierd valabilitatea.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,  
**Ileana Spiroiu**

București, 30 decembrie 2016.  
Nr. 1.665.

ANEXĂ

#### Lista unităților administrativ-teritoriale și a sectoarelor cadastrale în care se declară închise vechile evidențe de cadastru și publicitate imobiliară

Nr. crt.	Denumirea unității administrativ-teritoriale	Județul	Sectoarele cadastrale în care se declară închise vechile evidențe de cadastru și publicitate imobiliară
1.	Buciumi	Bacău	1
2.	Coțofănești	Bacău	1, 2
3.	Filipeni	Bacău	75
4.	Huruiești	Bacău	31
5.	Negri	Bacău	1
6.	Luizi-Călugăra	Bacău	11, 12, 13
7.	Parava	Bacău	1
8.	Parincea	Bacău	6, 10
9.	Pâncești	Bacău	67
10.	Podu Turcului	Bacău	1, 2
11.	Răcăciuni	Bacău	84
12.	Sascut	Bacău	1
13.	Sărata	Bacău	1
14.	Valea Seacă	Bacău	52

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

**ORDIN****pentru închiderea vechilor evidențe de cadastru și publicitate imobiliară, pe sectoare cadastrale, cu privire la imobilele situate în 5 unități administrativ-teritoriale din județul Dolj, ca urmare a finalizării lucrărilor sistematice de cadastru și deschiderii noilor cărți funciare**

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (2) lit. p) și art. 15 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

**directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară** emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se declară închise vechile evidențe de cadastru și publicitate imobiliară, pe sectoare cadastrale, cu privire la imobilele situate pe teritoriul a 5 unități administrativ-teritoriale din județul Dolj.

(2) Unitățile administrativ-teritoriale și sectoarele cadastrale pentru care se declară închise vechile evidențe de cadastru și publicitate imobiliară sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) De la data deschiderii cărților funciare din oficiu orice alte evidențe de cadastru și publicitate imobiliară se înlocuiesc, pentru sectoarele din unitățile administrativ-teritoriale prevăzute în anexa la prezentul ordin, cu planul cadastral și noile cărți funciare.

(2) Vechile evidențe se păstrează în arhiva biroului teritorial și pot fi consultate pentru istoric.

Art. 3. — Identificarea și numerotarea imobilelor cuprinse în titlurile de proprietate emise în baza legilor fondului funciar sau alte acte de proprietate, planuri și alte evidențe cadastrale și de publicitate imobiliară anterioare realizării cadastrului și deschiderii noilor cărți funciare, pe sectoarele din unitățile administrativ-teritoriale prevăzute în anexa la prezentul ordin, își pierd valabilitatea.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,  
**Ileana Spiroiu**

București, 30 decembrie 2016.  
Nr. 1.666.

*ANEXĂ*

**Lista unităților administrativ-teritoriale și a sectoarelor cadastrale în care se declară închise vechile evidențe de cadastru și publicitate imobiliară**

Nr. crt.	Denumirea unității administrativ-teritoriale	Județul	Sectoarele cadastrale în care se declară închise vechile evidențe de cadastru și publicitate imobiliară
1.	Almăj	Dolj	13
2.	Cerat	Dolj	1, 2, 3
3.	Orodel	Dolj	1, 2, 3
4.	Ostroveni	Dolj	1, 2
5.	Valea Stanciului	Dolj	1

**ORDIN****pentru închiderea vechilor evidențe de cadastru și publicitate imobiliară, pe sectoare cadastrale, cu privire la imobilele situate în 4 unități administrativ-teritoriale din județul Gorj, ca urmare a finalizării lucrărilor sistematice de cadastru și deschiderii noilor cărți funciare**

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (2) lit. p) și art. 15 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

**directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară** emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se declară închise vechile evidențe de cadastru și publicitate imobiliară, pe sectoare cadastrale, cu privire la imobilele situate pe teritoriul a 4 unități administrativ-teritoriale din județul Gorj.

(2) Unitățile administrativ-teritoriale și sectoarele cadastrale pentru care se declară închise vechile evidențe de cadastru și publicitate imobiliară sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) De la data deschiderii cărților funciare din oficiu orice alte evidențe de cadastru și publicitate imobiliară se înlocuiesc, pentru sectoarele din unitățile administrativ-teritoriale prevăzute în anexa la prezentul ordin, cu planul cadastral și noile cărți funciare.

(2) Vechile evidențe se păstrează în arhiva biroului teritorial și pot fi consultate pentru istoric.

Art. 3. — Identificarea și numerotarea imobilelor cuprinse în titlurile de proprietate emise în baza legilor fondului funciar sau alte acte de proprietate, planuri și alte evidențe cadastrale și de publicitate imobiliară anterioare realizării cadastrului și deschiderii noilor cărți funciare, pe sectoarele din unitățile administrativ-teritoriale prevăzute în anexa la prezentul ordin, își pierd valabilitatea.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,  
**Ileana Spiroiu**

București, 30 decembrie 2016.  
Nr. 1.667.

ANEXĂ

**Lista unităților administrativ-teritoriale și a sectoarelor cadastrale în care se declară închise vechile evidențe de cadastru și publicitate imobiliară**

Nr. crt.	Denumirea unității administrativ-teritoriale	Județul	Sectoarele cadastrale în care se declară închise vechile evidențe de cadastru și publicitate imobiliară
1	Bumbești-Pițic	Gorj	27
2	Crușeț	Gorj	1
3	Dănciulești	Gorj	1
4	Telești	Gorj	1

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

**ORDIN****pentru modificarea și completarea Reglementării aeronautice civile române privind stabilirea zonelor cu servituți aeronautice civile și a condițiilor de avizare a documentațiilor tehnice aferente obiectivelor din aceste zone sau din alte zone în care pot constitui obstacole pentru navigația aeriană și/sau pot afecta siguranța zborului pe teritoriul și în spațiul aerian al României RACR-ZSAC, ediția 1/2015, aprobată prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 735/2015**

Pentru îndeplinirea atribuțiilor ce revin Ministerului Transporturilor ca autoritate de stat în domeniul transporturilor, în temeiul prevederilor art. 4 lit. b), f) și p) din Ordonanța Guvernului nr. 29/1997 privind Codul aerian civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 405/1993 privind înființarea Autorității Aeronautice Civile Române, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 4 alin. (1) pct. 12 și art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

**Art. I.** — Reglementarea aeronautică civilă română privind stabilirea zonelor cu servituți aeronautice civile și a condițiilor de avizare a documentațiilor tehnice aferente obiectivelor din aceste zone sau din alte zone în care pot constitui obstacole pentru navigația aeriană și/sau pot afecta siguranța zborului pe teritoriul și în spațiul aerian al României RACR-ZSAC, ediția 1/2015, aprobată prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 735/2015 publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 454 din 24 iunie 2015, se modifică și se completează după cum urmează:

**1. La capitolul I „Introducere”, punctul 1.4 „Noțiuni, termeni și abrevieri” subpunctul 1.4.1, după alineatul (9) se introduce un nou alineat, alineatul (9<sup>1</sup>), cu următorul cuprins:**

„(9<sup>1</sup>) *construcții aeroportuare* — acel/acele obiectiv/obiective care ajută la desfășurarea activităților specifice domeniului aeroportuar și care are/au acordul administratorului de aerodrom privind oportunitatea construirii lui/lor;”

**2. La capitolul II „Servituți aeronautice civile”, punctul 2.2 „Servituți aeronautice de degajare” subpunctul 2.2.3, alineatul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„9. interzicerea/eliminarea surselor de atragere/concentrare a păsărilor (terenuri arate, resturi vegetale, gropi de gunoi, silozuri, activități de morărit, iazuri piscicole/luciuri de apă rezultate în urma excavărilor controlate) — pentru reducerea pericolului reprezentat de păsări, respectiv a riscului de coliziune;”

**3. La capitolul III „Zone cu servituți aeronautice civile”, punctul 3.3 „Zone de siguranță” subpunctul 3.3.5, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„d) amplasarea și exploatarea obiectivelor care atrag și favorizează concentrarea păsărilor sau animalelor sălbatice (unități de morărit, silozuri, culturi agricole neadecvate, depozite, magazii, gropi de gunoi, decantoare, iazuri piscicole/luciuri de apă rezultate în urma excavărilor controlate);”

**4. La capitolul III „Zone cu servituți aeronautice civile”, punctul 3.3 „Zone de siguranță” subpunctul 3.3.11, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) Pot constitui excepții de la prevederile alin. (1) cazurile în care AACR stabilește, pe baza unei analize de specialitate, că obiectivul în cauză nu constituie obstacol pentru navigația aeriană în conformitate cu prevederile RACR-AD-PETA, RACR-AD-PETH și Doc. OACI 8168 PANS OPS, edițiile în vigoare.”

**5. La capitolul IV „Condiții de avizare a documentațiilor tehnice aferente obiectivelor care pot constitui obstacole pentru navigația aeriană și/sau care pot afecta siguranța**

**zborului”, punctul 4.1, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) Pot fi exceptate de la prevederile alin. (1), din punctul de vedere al mijloacelor CNS și meteorologice, cazurile în care deținătorul și operatorul echipamentului stabilesc, pe baza unui studiu aeronautic, că obiectivul în cauză nu constituie obstacol pentru navigația aeriană.”

**6. La capitolul IV „Condiții de avizare a documentațiilor tehnice aferente obiectivelor care pot constitui obstacole pentru navigația aeriană și/sau care pot afecta siguranța zborului”, punctul 4.1, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:**

„(3) Pot fi exceptate de la prevederile alin. (1), din punct de vedere geometric și operațional, cazurile în care AACR stabilește, pe baza unei analize de specialitate, că obiectivul în cauză nu constituie obstacol pentru navigația aeriană în conformitate cu prevederile RACR-AD-PETA, RACR-AD-PETH și Doc. OACI 8168 PANS OPS, edițiile în vigoare.”

**7. La capitolul IV „Condiții de avizare a documentațiilor tehnice aferente obiectivelor care pot constitui obstacole pentru navigația aeriană și/sau care pot afecta siguranța zborului”, punctul 4.1 subpunctul 4.4.1 alineatul (2), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„e) obiective care atrag și favorizează concentrarea păsărilor sau animalelor sălbatice (unități de morărit, silozuri, depozite, magazii, gropi de gunoi, decantoare, iazuri piscicole/luciuri de apă rezultate în urma excavărilor controlate);”

**8. La capitolul IV „Condiții de avizare a documentațiilor tehnice aferente obiectivelor care pot constitui obstacole pentru navigația aeriană și/sau care pot afecta siguranța zborului”, punctul 4.1 subpunctul 4.4.2 alineatul (2), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„e) obiective care atrag și favorizează concentrarea păsărilor sau animalelor sălbatice (unități de morărit, silozuri, depozite, magazii, gropi de gunoi, decantoare, iazuri piscicole/luciuri de apă rezultate în urma excavărilor controlate);”

**9. La capitolul V „Dispoziții finale”, punctul 5.10, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) În cazul în care organele abilitate constată existența în zonele cu servituți aeronautice civile a unor obiective pentru care nu s-a obținut în prealabil avizul AACR corespunzător, pentru intrarea în legalitate, acesta se obține dacă AACR stabilește în urma unei analize de specialitate, efectuată în conformitate cu prevederile prezentei reglementări, că obiectivele respective nu afectează siguranța zborului.”

**Art. II.** — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor,  
**Alexandru-Răzvan Cuc**

București, 16 ianuarie 2017.  
Nr. 33.

**ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC**  
— Prețuri pentru anul 2017 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

**ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC**  
— Prețuri pentru anul 2017 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul [www.expert-monitor.ro](http://www.expert-monitor.ro), unde puteți aplica online comanda.

**EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI**



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,  
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București  
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București  
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)  
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: [marketing@ramo.ro](mailto:marketing@ramo.ro), internet: [www.monitoruloficial.ro](http://www.monitoruloficial.ro)  
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,  
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72  
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

